

Nr 176.

Af herr **Almqvist**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse af 14 och 29 §§ i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 10 angående ändrad lydelse af 14 och 29 §§ i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl föreslås skärpta bestämmelser för bryggerier, hvilkas försäljning af öl till afhämtning föranledt oordningar. Till § 29 skulle nämligen tillfogas ett nytt moment, hvarigenom Konungens befallningshafvande tillerkännes rätt att stadga sådana inskränkningar vid rörelsens utöfning, som kunna befinnas erforderliga, eller ock för viss tid förbjuda dess fortsättande.

Detta förslag är föranledt af Riksdagens skrifvelse den 9 april 1908 och afser som synes att förekomma oordningar vid försäljning af öl till afhämtning vid bryggerierna.

Emellertid synes man med allt skäl kunna ifrågasätta, huruvida ej en dylik rättighet borde tillerkännas Konungens befallningshafvande äfven för det fall, då oordningar uppstå eller förordningens bestämmelser i öfrigt kringgås, när ölet utsändes på rekvisition.

Att oordningar härvidlag förekomma likaväl som vid försäljning af öl till afhämtning, torde ej kunna förnekas. De i någon mån skärpta bestämmelserna, som år 1905 vidtogos i förordningens § 14, hafva visat sig icke tillfyllestgörande, där bryggerierna eller deras utkörer vilja kringgå lagen.

Det är för åklagaren synnerligen svårt att åstadkomma bevis om olofflig försäljning, då de som önska förskaffa sig öl på olaga väg ej gärna vilja anmäla den som försett dem därmed. Därtill kommer, att den ölkörare, som ej vill följa lagen, har mångahanda knep att kringgå lagens bestämmelser.

Då han beträdes med olaga utskänkning af öl, uppger han sig t. ex. önska skänka en ölkonsument ett antal flaskor af det dag-öl, hvarmed bryggeriägaren läser äga för vana att begåfva sin utkörare — mångahanda andra utvägar att förtiga.

Häri genom lyckas han få konsumenter af öl på många platser, där ölet eljest ej står att erhålla och hvarigenom skapas ett behof af alkoholhaltiga drycker, som hvarken ur nykterhets- eller ekonomisk synpunkt borde uppmuntras.

Såsom enda effektiva medlet att kunna öfvervaka, att ktingsändandet af öl efter rekvisition sker i full öfverensstämmelse med förordningens föreskrifter, måste därför framhållas den redan tillförene ifrågasatta förbudsmöjlighet för viss tid inom en viss kommun mot försändning af öl efter rekvisition, därest det visar sig, att denna rörelse bedrifves på ett sådant sätt, att oloflig kringföreling därigenom främjas eller föranleder oordningar.

Denna utväg har Konungens befallningshafvande i Södermanlands län redan den 23 september 1903 i en till Kungl. Maj:t ingifven skrifvelse föreslagit och inga förändrade förhållanden hafva sedan dess inträdt.

Nämnda befallningshafvande påpekar i denna skrifvelse, att man ej behöfver befara, att genom en sådan förbudsmöjlighet näringsens lofliga bedrifvande skulle obehörigen inkräktas. Utom det att ett förbud komme att på samma gång drabba allenast en viss utkörare eller tillverkare och således behofvet af maldrycker inom en ort komme att fyllas från annat håll, torde ej komma i fråga, att en sådan förbuds rätt inom kommunerna komme att annat än undantagsvis anlitas. Men därigenom vunnes emellertid en kraftig eggelse för tillverkarna att själfva tillse, att deras rörelse bedrefves på ett fullt lagligt sätt samt att till biträden därvid skaffa sig pålitliga och laglydiga personer, då de nu snart sagdt hade ett ekonomiskt intresse af att uppsöka motsatsen.

Då nu genom Kungl. Maj:ts proposition nr 10 blifvit föreslaget, att en utvidgad rätt beträffande förbud för ölföreljning till afhämtning skulle läggas i Konungens befallningshafvandes händer borde äfven, synes mig, på samma gång denna rätt utsträckas äfven för ölföreljning på rekvisition, då framställningar i sådant afseende framkomma från de kommunala myndigheterna.

I sådant afseende torde lämpligast till § 29 fogas ett fjärde moment, som tillerkänner Konungens befallningshafvande denna rätt.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får jag härmed vördsamt förelslå,

att Riksdagen måtte besluta, att till § 29 i Kungl. förordningen ang. försäljning af vin och öl d. 9 juni 1905 fogas ett 4:de moment af följande lydelse:

Därest inom socken å landet rätt till försändning af öl, hvarom i 14 § sägs, utöfvas och det visar sig, att därigenom främjas olofflig försäljning af maltdrycker eller oordningar eljest föranledas, äger Konungens befallningshafvande efter därom af vederbörande kommunalnämnd eller kommunalstämma gjord framställning rätt att förbjuda den, som försändningen besörjer, äfvensom där omständigheterna därtill föranleda den försäljare, för hvars räkning försändningen äger rum, att inom socken vidare utöfva dylik rättighet.

Och torde lagutskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, vidtaga den formella omredigering af den föreslagna lagtextens ordalydelse, som kan befinnas erforderlig.

Stockholm d. 2 februari 1910.

Knut Almqvist.

I motionens syfte instämma

Ollas A. Ericsson.

Hans Andersson.

Ivan Svensson.

G. Åkerlund.

Wilh. Andersson.

W. Lundin.

C. J. Berggren.

Gust. Odqvist.

S. H. Kvarnzelius.

C. G. Thor.

J. Byström.

Hans von Horn.